

त्यक्त्वाकर्मफलासंगमित्यादिना श्लोकत्रयेण विद्वान्कर्माणि कुर्वन् न पि न करोति अतो न लिप्यते लेपाभावाच्च न बध्यत इत्युक्तं तत्किं कर्मणां फलदानशक्तिप्रतिबंधो वा ज्ञानेन क्रियते उत निरन्वयोच्छेद एवेत्याशंक्याद्ये मुक्तस्यापि पुनः संसारप्रसक्तिं पश्यन् द्वितीयमभ्युपगच्छति गतसंगस्येति यतः विद्वान्गतसंगः कर्तृत्वाभिमानशून्योऽतो न करोतीत्युक्तं यतो मुक्तः फलकामनामुक्तः अतो न लिप्यत इत्युक्तं यतो यज्ञायैव यज्ञेश्वरप्रीत्यर्थमेवाचरति न फलांतरार्थं प्राप्याभावात् अतस्तमेवोत्पाद्यकतार्थैः कर्मभिर्न बध्यत इत्युक्तं यतो यज्ञाने सम्यग्दर्शनेऽवस्थितचेताः प्रतिष्ठितप्रज्ञः अतर्ईश्वरप्रीतिफलस्य ज्ञाननिष्ठाप्राप्तिरूपस्यापि प्रागेव लाभात् अस्य गतसंगस्य मुक्तस्य यज्ञाय कर्मचरतो ज्ञानावस्थितस्य सर्वकर्मक्रियमाणादिकं सर्वप्रकारेण निष्प्रयोजनं सत्समग्रं अयेण फलेन वासनया वा सहसमग्रं प्रकर्षेण निरन्वयं विलीयते न श्यत्यतो न कदाचिदपि प्रादुर्भवति अयंचक्रियमाणकर्मप्रलयो विद्वद्दृष्ट्यैव स्वाभाविकस्य तेषां फलजननसामर्थ्यस्य वङ्गयौष्ण्यवदप्रत्याख्येयत्वात् अतएव ज्ञानेन पूर्वकर्मणां दाहोत्तरेषामश्लेषश्च श्रूयते न तूत्तरेषामपि दाहः तद्यथैषीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयते वै वंहास्य सर्वे पाप्मानः प्रदूयन्ते इति तं विदित्वान् कर्मणालिप्यते पापकेनेति च तस्य पुत्रादायमुपयंतिसु हृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति विदुषो धनस्येव कर्मणामप्यन्यत्र गमनदर्शनान्तरेषां वस्तुत्वाप्रलयोस्तीति ध्येयं ॥ २३ ॥ कुतो विदुषां कर्माणि प्रविलीयन्त इत्याशंक्याह ब्रह्मार्पणमिति यतस्ते विद्वांसः सविकल्पसमाधौ सर्वजगत्प्रत्यक्षिति शक्तिनिर्मितं पश्यन्ति तथाच श्रुतिः किं कारणमित्युपक्रम्य कालः स्वभावइतिकालादीनिलोकदृष्ट्यानेकानिकारणान्युपक्षिप्य कारणं निर्णयिते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढामितिसमाधिना दर्शयति तथाच समाधिना सर्वस्य ब्रह्मणिकल्पितत्वं

गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचरतः कर्मसमग्रं प्रविलीयते ॥ २३ ॥ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतं ॥

ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म कर्म समाधिना ॥ २४ ॥ दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ॥ ब्रह्माग्नौ वपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुहोति ॥ २५ ॥

पश्यतां तेषां यदर्पणं अर्पणसाधनं मंत्रजुह्वादित् ब्रह्मैव एव शब्दः सर्वत्रानुषंजनीयः यदर्पणीयं हविस्तदपि ब्रह्मैव यद्भुतं हवनक्रिया भुतं तर्पितं देवब्राह्मणादिवा तदपि ब्रह्मैव यत्अग्नौ भुतं तदपि ब्रह्मण्येव भुतं अत्र ब्रह्मणीति पदमध्याहर्तव्यं यत्तज्जमानेन भुतं तद्ब्रह्मणैव भुतं यत्तेन कर्मणा गन्तव्यं प्राप्तव्यं फलं तदपि ब्रह्मैव किंबहुना यत्किंचित्तस्य कर्मशयनासनादिकं तत्सर्वं ब्रह्मैव तत्र कारणं समाधिना समाधिजेनात्मसाक्षात्कारेण यतः सर्वमस्य ब्रह्मात्मकं ब्रह्मचप्रत्यगनन्यत् अतः प्रदेयस्य फलस्याभावात् कर्माणि प्रविलीयन्ते दाह्याभावाद् दहनइवेति भावः यत्तु कर्मणितदंगेषु च नामादिष्विव ब्रह्मदृष्टिरत्र विधीयत इति व्याख्यानं तत्तु उपक्रमादिविरोधात् ब्रह्मविद्यायाः प्रकृतत्वाच्चासंगतमिति भाष्ये एव निरस्तं याहि ब्रह्मविदां कर्माणि पृता त्विकी ब्रह्मदृष्टिः कीर्त्तिता सा स्थितप्रज्ञलक्षणवदब्रह्मविदामनुष्ठानायैव फलतो भवतीति न तत्र तस्यास्तात्पर्यवर्णनीयमिति दिक् ॥ २४ ॥ एवं सम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्स्तुत्यर्थं यज्ञांतराण्युपक्षिपति दैवमेवेत्यादिना दैवं देवता प्रधानमेव दर्शपूर्णमासादियज्ञं नान्यं एके योगिनः कर्मयोगिनः पर्युपासते अपरे तु ब्रह्मैव सत्यज्ञानानंतानं दात्मकमखंडैकरसं वस्तुतदेव ज्ञातं सत् सर्वकर्मदग्धत्वाद्गिरिवाग्निर्ब्रह्माग्निस्तत्र यज्ञं जीवं यज्ञशब्दस्यात्मनाममुपाठात् सोपाधि यज्ञेनैव आत्मनैव निरुपाधिकेन रूपेण जुहोति घटाकाशमिव महाकाशोऽपाधिप्रहाणेन प्रविलापयंतिसोऽयं ज्ञानयज्ञो मुख्यः ॥ २५ ॥